

JAKPAK JE DNES U NĀ•S DOMA? - CARPE DIEM!

ĀEtrtek, 07 zĀĀ™Ā- 2017

VĀ•era ráno jsem zaĀ¼ila - vidĀ›la - fotila - takovou smutnou vĀ›c... šla jsem se se se a to vĀ›dy i nesu do kontejneru smetí... a tam, ke kontejneru, asi nĀ›kdo z vedlejšího vchodu vyhodil pytle s obleĀ•ením. UĀ¼ to tam leĀ¼elo rozhrabaně jak si bezdomovci vybírali. Kus dál leĀ¼ely i nĀ›jaké papíry, jak jsem vidĀ›la, byly z nemocnice. Bylo tam rozházeno tĀ›ch rĀ›zných dokladĀ› víc...

V kontejneru samém byly i fotky, kníĀ¼ky, rĀ›zné potĀ™eby z koupelny, atd. Jeden papír, jasnĀ› z nemocnice, jsem zvedla podívala se - byla to lékařĀ™ská zpráva z konce loĀ›ského roku - nĀ›jaká hodnĀ› stará paní, pĀ™esně uĀ¼ si nepamatuju, a pĀ™es devadesát - mĀ›la zlomený krĀ•ek stehenní kosti.. (Tehle úraz patĀ™í k jedné z nejĀ•astĀ›jších a zároveň nejobávanĀ›jších komplikací osteoporózy. Pro staré lidi je to úraz fatální.) Ta rozhrabaná hromádka byla strašnĀ› smutná. Podvazkový pas, takový, jaký se nosil snad pĀ™ed sto léty, staré, sice Ā•isté, ale hodnĀ› ošuntĀ›lé obleĀ•ení. A úplnĀ› nejbliĀ¼ leĀ¼ely její zuby. PochopitelnĀ›, ty tĀ™etí, "skleniĀ•kový". A já si uvĀ›domila, šílenĀ› jednoduché - vyprázdníš pár šuplíkĀ› - pĀ™idáš vĀ›ci z noĀ›ního stolku... pár drobností - a je konec. Co po ní zĀ›stalo? Zrovna šla kolem maminka s malým dítĀ›tem do školky. A já si uvĀ›domila tu prchavost.. d@niela